15 Ѿ горчки мъчителни
тъка идя насърдечъ
въ тъзъ твоя .. дивъ
моръ да сиде чудешенъ.
Денъ ми-й нощъ ми-й азъ не знаѧ.
Ѹ да сиде се страдаѧ
редомъ скърбъ е дарадъ мене
за да страдамъ сълъ роденъ.
Само тука се почивамъ
дъто никой не чрилвай
горкы сълзы да проливамъ
дъ' и Славеи не чуе.
Тукъ денве ѹ се мирувамъ
Дорно мене поменувамъ
да тегнимо сълъ роденъ
се да плачѧ Аки денъ.

---

11 Какъ сме се редвамъ веселимъ
Какъ сме та страсно любилъ
сега, сега не сме ти милъ
не знаѧ дали сме за изгубилъ.
не дарвамъ други на Свеа.
съ такъвазъ любовь огнена.
Да-й любилъ твой за красота
безъ никаква измена.
и въ твойто дворно сърце
любовь тогазъ тлаше
ти въ той ѹ (разбе) и ревнуе
въ благенъ взоръ ѹ гледеше
на твой тъ сладки устица
целувки тъ горещи.